

χῶς ἐπάδων σοι τὸ ῥῆμα οὐκ ἐπαυσάμην· τὰ δὲ ἄλλα πάντα
 μῦθος, κἄν ἐπιβουλάς εἴπης, κἄν ἀπεχθείας, κἄν δόλους, κἄν
 συκοφαντίας, κἄν λοιδορίας, κἄν κατηγορίας, κἄν δημεύσεις,
 κἄν ἐξορίας, κἄν ξίφη ἠκονημένα, κἄν πέλαγος, κἄν τὸν τῆς
 40 οἰκουμένης ἀπάσης πόλεμον. Οἷα γὰρ ἂν ἦ ταῦτα, πρόσκαιρά
 τέ ἐστι καὶ ἐπίκηρα καὶ ἐν θνητῷ γενόμενα σώματι καὶ τὴν
 νήφουσαν οὐδὲν παραβλάπτοντα ψυχὴν. Διὰ τοι τοῦτο καὶ
 τῶν χρηστῶν καὶ τῶν λυπηρῶν τῶν κατὰ τὸν παρόντα βίον τὸ
 εὐτελές ὁ μακάριος Παῦλος δεῖξαι βουλόμενος μιᾷ λέξει τὸ
 45 πᾶν ἐνέφηεν εἰπών· « Τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα^a. » Τί τοί-
 νυν τὰ πρόσκαιρα δέδοικας, τὰ ποταμίων ρευμάτων δίκην πα-
 ραρρέοντα; Τοιαῦτα γὰρ τὰ παρόντα, κἄν χρηστὰ ἦ, κἄν λυπηρά.
 Προφήτης δὲ ἕτερος ἄπασαν τὴν ἀνθρωπίνην εὐημερίαν οὐδὲ
 χόρτω, ἀλλ' ἐτέρα ὕλη εὐτελεστέρα παρέβαλεν ἄνθος αὐτὴν
 50 ὀνομάσας χόρτου πᾶσαν ὁμοῦ. Οὐδὲ γὰρ μέρος αὐτῆς ἔθηκεν,
 οἷον πλοῦτον μόνον, ἢ τρυφὴν μόνον, ἢ δυναστείαν μόνον, ἢ
 τιμὰς μόνον, ἀλλὰ πάντα τὰ ἐν ἀνθρώποις δοκοῦντα εἶναι
 λαμπρὰ μιᾷ προσηγορίᾳ τῇ τῆς δόξης περιλαβῶν οὕτως ἐπή-
 γαγε τὴν εἰκόνα τοῦ χόρτου εἰπών· « Πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς
 55 ἄνθος χόρτου^b. »

2. a. Ἄλλ' ἢ δυσημερία δεινὸν καὶ βαρὺ; Ἄλλ' ὄρα καὶ
 ταύτην πάλιν ἐτέρα παραβαλλομένην εἰκόνι καὶ καταφρόνει
 καὶ ταύτης. Τὰς γὰρ λοιδορίας καὶ τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὄνειδη
 καὶ τὰ σκώμματα τὰ παρὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ τὰς ἐπιβουλάς
 5 ἱματίῳ παλαιωθέντι καὶ ἐρίῳ διαβρωθέντι παρειακάζων ἔλεγεν·
 « Ὀνειδισμὸν ἀνθρώπων μὴ φοβεῖσθε καὶ τῷ φαυλισμῷ αὐτῶν
 μὴ ἠττάσθε, ὅτι ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται καὶ ὡς ἔριον
 ὑπὸ σητός, οὕτω βρωθήσονται^c. »